

**Λόγος του Χωρεπισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου
Εις την εις Επίσκοπον Χειροτονίαν αυτού
Ι. Ναός Παναγίας Ευαγγελιστρίας, Παλουριωτίσσης
Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως
την 30ην Μαρτίου 2008**

Χαράς ευαγγέλια για την πνευματική και εκκλησιαστική πορεία της ταπεινότητάς μου, αλλά συγχρόνως και δέος ενώπιον του πανίερου λειτουργήματος!

Μακαριώτατε, Αρχιεπίσκοπε Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου, πάτερ και Δέσποτα!

Σεπτή των Ιεραρχών χορεία,

Αδελφοί και συλλειτουργοί μου εν Κυρίω, λαέ του Θεού ευλογημένε!

Σήμερον η χάρις του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος πάντας ημάς συνήγαγεν και αίροντες τον Σταυρόν του Κυρίου, δια το είναι Κυριακήν της Σταυροπροσκυνήσεως, διαλαλούμε μαζί με τον μεγαλοφωνότατο προφήτη Ησαΐα: «*Φωτίζου, φωτίζου, Ιερουσαλήμ, ήκει γαρ σου το φως και η δόξα Κυρίου επί σε ανατέταλκεν*»¹. Το μεγαλείο της σημερινής Κυριακής, της μέσης της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και προαγγέλου της Αναστάσεως, συμπληρώνεται και εν πολλοίς υποσκελίζεται από το γεγονός της έκτακτης παρουσίας του Αγίου Πνεύματος έτσι ώστε «*Πεντηκοστήν εορτάζομεν και Πνεύματος επιδημίαν*»².

Και τούτο γιατί η πρόταση της εμπιστοσύνης Σας προς το πρόσωπό μου, Μακαριώτατε, και η προτροπή και άλλων Ιεραρχών βρήκε «*εν Πνεύματι Αγίω*»³ ευμενή αποδοχή από τους

¹ Ησαΐου, ξ' 1.

² Τροπάριο των αίνων της Κυριακής της Πεντηκοστής

³ Ρωμ. θ' 1.

Πανιερωτάτους Μητροπολίτες και Θεοφιλεστάτους Επισκόπους, τους συγκροτούντες την Ιεραρχίαν της Ιεράς Συνόδου της καθ'ημάς Αγιωτάτης Αποστολικής Εκκλησίας της Κύπρου, οι οποίοι και εξέλεξαν την μετριότητά μου εις Χωρεπίσκοπον Μεσαορίας, ήτοι βοηθό Επίσκοπο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

Μαζί με τη σεμνή αποδοχή και τις ολόψυχες ευχαριστίες, τις οποίες εκφράζω ευγνωμόνως προς τα σεπτά μέλη της Ιεράς ημών Συνόδου, ίσταμαι ενώπιόν Σας, ενώπιον των Αγίων Ιεραρχών και της Εκκλησίας ολοκλήρου, με συστολή και αμηχανία για την πλούσια χάρη, που το Άγιο Πνεύμα δια τον τιμίον χειρών Σας μου εμπιστεύθηκε για τη δική μου σωτηρία, αλλά και τη σωτηρία του πληρώματος της Καθολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και ιδιαίτερα του περιούσιου λαού της καθ'ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής (αφού ο Επίσκοπος δεν περιορίζεται τοπικά αλλά θεωρείται ευρύτερα επίσκοπος της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας).

Την στιγμή αυτή διαπερνούν το είναι μου οι λόγοι του Αποστόλου Παύλου, ο οποίος μου θυμίζει ότι *«τοις αγαπώσι τον Θεόν πάντα συνεργεί εις αγαθόν, τοις κατά πρόθεσιν κλητοίς ούσιν»*⁴, *«ου του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού»*⁵ και ότι *«βλέπετε γαρ την κλήσιν υμών, αδελφοί, ότι ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς, αλλά τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός»*⁶. Οι ανωτέρω λόγοι με συγκλονίζουν και ταυτόχρονα με αναπαύουν την ιερή αυτή ώρα της προσωπικής μου Πεντηκοστής. Παράλληλα, Μακαριώτατε, μου δίνουν δύναμη, ευχαριστώντας μέ την προσευχή και την σιωπή μου όλους όσους με ευεργέτησαν και μου συμπαραστάθηκαν (γονείς, οικείους, διδασκάλους) να συνεχίσω μια πορεία, που ξεκίνησε από τα παιδικά μου χρόνια στην όμορφη πλαγιά του Πενταδακτύλου στον Λάρνακα της Λαπήθου, έφθασε στην προσφυγιά του 1974, πήγε μέχρι το κλεινόν Άστυ όπου βρήκα ανθρώπους που με εμπιστεύθηκαν και με κράτησαν

⁴ Ρωμ. η' 28.

⁵ Ρωμ. θ' 15.

⁶ Α' Κορ. α' 26-27.

πλησίον τους. Η εμπιστοσύνη τους αποτέλεσε για μένα δύναμη και εξαιρετική βοήθεια και στον πνευματικό και στον επιστημονικό καταρτισμό και ώθηση για διεύρυνση των ερευνητικών οριζόντων μου με ειδίκευση στα κείμενα των Πατέρων της Εκκλησίας.

Επιτρέψατέ μου, Μακαριώτατε, να ευχαριστήσω δημόσια τους παρόντες μεγάλους ευεργέτες μου: Σας ευχαριστώ Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ηλείας και Ωλένης κ. Γερμανέ, Αιδεσιμολογιώτατε π. Ανδρέα Σωτηρόπουλε και σεβαστέ μου διδάσκαλε, Καθηγητά κ. Στυλιανέ Παπαδόπουλε. Εκεί στην Αθήνα, υπό την σκιάν της Ακροπόλεως, διδάχθηκα και βίωσα, και με την καθοδήγηση του πνευματικού μου πατέρα, την κατά Θεόν φιλοσοφία, δηλ. την Θεολογία και όταν επέστρεψα στην πατρίδα μας ο μακαριστός Χρυσόστομος ο Α΄ με περίμενε με πατρική χαρά και εμπιστοσύνη. Στη συνέχεια, Μακαριώτατε, και χωρίς την ύπαρξη από μέρους μου οιασδήποτε προϋποθέσεων, βρήκα κοντά σας κατανόηση και αγάπη και προπαντός ζωντανό παράδειγμα αισιοδοξίας, πίστης και πνευματικής δύναμης, σε μια εποχή που για τους πολλούς η Εκκλησία της Κύπρου σχοινοβατούσε στο κενό. Με διδάξατε Μακαριώτατε ότι, για εκείνους που εναποθέτουν την ελπίδα τους στον Χριστό, δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Όπως λέτε συχνά «ο τίμιος άνθρωπος δεν χάνεται και δεν εγκαταλείπεται ποτέ από τον Θεό».

Μέσα στη γνωστή πενταετή περιπέτεια του εκκλησιαστικού μας βίου διακόνησα και συνεχίζω να υπηρετώ με τις ευλογίες Σας Μακαριώτατε μέχρι σήμερα, τόσο στο χώρο της Εκκλησίας όσο και στο χώρο της παιδείας. Δύο χώρους τόσο οικείους μεταξύ τους διότι και οι δύο οικοδομούν τον άνθρωπο ως εικόνα του Κτίσαντος αυτόν και μάλιστα το νέο και τον καθιστούν μέτοχο της κατά Θεόν και της κατά άνθρωπον σοφίας. Γνώρισα, από της θέσεως του Ιεροκήρυκα ολόκληρη την αρχιεπισκοπική περιφέρεια πριν από τη διαίρεσή της χάριν της καλύτερης εκκλησιαστικής διακονίας. Κάθε επί μέρους συνάντηση υπήρξε για μένα μια ακόμη αυθεντική εμπειρία της γνησιότητας του λαού μας, αλλά και της αναγκαιότητας της δια βίου καθοδήγησης του, ώστε να ξεχωρίζει την πίστη από το έθιμο, το δόγμα από την τοπική φολκλορική συνήθεια. Στοιχεία αναγκαία τόσο για την εμπέδωση του

αυτοσεβασμού δια της γνώσεως της παραδόσεώς μας και της ανοχής της διαφορετικότητας στο διαπολιτισμικό γίνεσθαι που ζούμε σήμερα, δια της εν Χριστώ αγάπης.

Ως εκπαιδευτικός, ας μου επιτραπεί Μακαριώτατε και σεβασμία των Ιεραρχών χορία, να σημειώσω πόσο απαραίτητο είναι να αφουγκραστούμε την αγωνία, τον πόνο και τα αδιέξοδα που διακατέχουν τα σημερινά μας παιδιά. Πόσο αναγκαίο είναι να προσευχηθούμε και με τη βοήθεια του Θεού να συμπαρασταθούμε με κατανόηση και στοργή, να διδάξουμε εμπειρικά και πειστικά τη νεολαία. Οι ποικιλώνυμοι κίνδυνοι που απειλούν τα παιδιά μας από τα πολύ νεανικά τους χρόνια, απαιτούν από μέρους μας διαρκή εγρήγορση και έμπρακτες παρεμβάσεις.

Εάν θέλουμε να θωρακίσουμε τη νεολαία μας απέναντι σ' εκείνα που ακούμε και διαβάζουμε στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο και στα Μ.Μ.Ε. εν γένει, οφείλουμε να προετοιμάσουμε καλούς γονείς. Με αυτό τον τρόπο θα προλάβουμε πολλούς εχθρούς της νεολαίας μας, αφού θα τους δώσουμε τα μέσα και τη δύναμη να αυξήσουν κατά Θεόν τις αντιστάσεις τους, μέσα στα νέα δεδομένα του ευρωπαϊκού γίνεσθαι και της μεταμοντέρνας εποχής.

«Μη καυχάσθω ο σοφός εν τη σοφία αυτού, και μη καυχάσθω ο δυνατός εν τή δυνάμει αυτού, και μή καυχάσθω ο πλούσιος εν τώ πλούτῳ αυτού. Αλλ' εν τούτῳ καυχάσθω ο καυχώμενος, εν τῷ συνιείν και γινώσκειν τον Κύριον, και ποιείν κρίμα και δικαιοσύνην εν μέσῳ τῆς γῆς»⁷.

Προσευχηθείτε Μακαριώτατε, σεπτή των Ιεραρχών χορία, τίμιον πρεσβυτέριον, άρχοντες και αρχόμενοι, λαέ του Θεού περιούσιε, κάθε μέρα και περισσότερο να συνειδητοποιώ πόσο αδύνατη παραμένει η ανθρώπινη σοφία και δύναμη για να υπερηφανευθώ για αυτήν και ταυτόχρονα πόσο αναγκαίο είναι να βιώνω και να συναισθάνομαι την γνώση του αληθινού Θεού, του Μεγάλου Αρχιερέως Χριστού και να ζω τη δικαιοσύνη Του. Αισθάνομαι την αναγκαιότητα αυτή χάριν της σωτηρίας του λαού

⁷ Βασιλειών Α', β'

του Θεού, αλλά και της σωτηρίας της πολύπαθης πατρίδας μας. Ο θρόνος στον οποίο με ανέβασε ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας μας εύχομαι να αποτελέσει το βάθρο της σιωπηλής προσευχής μου. Το τίμιο διάδημα, η αρχιερατική μίτρα, το καθημερινό μαρτύριο της συνειδήσεως μου. Και η ποιμαντορική ράβδος τον οδοδείκτη στην πορεία προς την κατεχόμενη γη μας, την αγία Μεσαορία, τον καταπράσινο κήπο της μακαρίας νήσου μας και προς κάθε τουρκοπατημένο και σκλαβωμένο κομμάτι της κατεχόμενης Κύπρου μας.

Το όνομα της επισκοπής Μεσαορίας, που μου εμπιστευθήκατε Μακαριώτατε, ως βοηθού επισκόπου στο ποιμαντικό, διδακτικό και διοικητικό έργο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, θα δηλώνει όχι μόνο την ανάσταση και τη διεκδίκηση της κατεχόμενης γης που περικλείεται ανάμεσα στις δύο οροσειρές Τροόδους και Πενταδακτύλου, αλλά θα συμβολίζει και την ενότητα και το ενιαίο ολόκληρης της Ευρωπαϊκής μας νήσου.

«Δέσποτα, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών. Εγώ ο αμαρτωλός και ανάξιος δούλος Σου, ο καταξιωθείς λειτουργείν τω αγίω Σου Θυσιαστηρίω, ου δια τας δικαιοσύνας μου, ου γαρ εποίησα τι αγαθόν επί της γης, αλλά δια τα ελέη Σου, και τους οικτιρμούς Σου, ους εξέχεας πλουσίως εις εμέ, θαρρών προσεγγίζω τα Άγια των Αγίων⁸, ... εις το αναφέρειν Σοι θυσίαν, και προσφοράν υπέρ παντός του λαού Σου, Συ, Χριστέ, ανάδειξον με οικονόμον της αρχιερατικής χάριτος, ποιήσόν με μιμητήν Σού του αληθινού Ποιμένος, θέμενον την ψυχήν μου υπέρ των προβάτων Σου, οδηγόν είναι τυφλών, φώς των εν σκότει, παιδευτήν αφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστήρα εν κόσμω, ίνα, καταρτίσας τας ψυχάς τας εμπιστευθείσας μοι επί της παρούσης ζωής, παραστώ τω Βήματι Σου ακαταισχύντως, και τον μέγαν μισθόν λάβω, ον ητοίμασας τοις αθλήσασιν υπέρ του κηρύγματος του Ευαγγελίου Σου. Αμήν⁹!

⁸ Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, Αρχιερατικόν σελ. 74.

⁹ Ευχή από την εις Επίσκοπον χειροτονίαν, Αρχιερατικόν σελ. 117.